

بسمه تعالی

موافقنامه

تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری

بین

دولت قطر

و

دولت جمهوری اسلامی ایران

دولت قطر و دولت جمهوری اسلامی ایران که از این پس طرفهای متعاهد نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دولت، با هدف بکارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، و با تایید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاهد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه معانی اصطلاحات بکار رفته به شرح زیر خواهد بود مگر اینکه بنحو دیگری بیان شود:

- ۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاهد دیگر(که از این پس طرف متعاهد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) بکار گرفته شود:
 - الف) اموال منتقل و غیرمنتقل و هر حقوق عینی از قبیل رهن، حق حبس، وثیقه یا حق انتفاع.
 - ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.
- پ) پول، ادعای نسبت به پول یا هر عملیات دیگری که ارزش اقتصادی داشته باشد.
- ت) حق التالیف، حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علامه و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

بر طبق حقوق بین الملل بر آن اعمال حاکمیت یا صلاحیت می نماید.

ب) در مورد جمهوری اسلامی ایران :

اصطلاح قلمرو به معنی مناطق تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران است و شامل مناطق دریایی آن نیز می شود.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاهد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاهد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاهد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاهد پس از پذیرش سرمایه گذاری ، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطا خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

۱- سرمایه گذاری های سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد در قلمرو طرف متعاهد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاهد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی و نیز سایر حقوق بازرگانی که بوسیله قانون، قرارداد یا تصمیم مقامات بر طبق قانون اعطای شده باشد.

هر کونه تغییر در شکل سرمایه گذاری دارائیها تغییری در ماهیت آنها یعنوان سرمایه گذاری نخواهد داد مشروط به اینکه این تغییرات در تضاد با قوانین طرف متعاهدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن صورت گرفته است نباشد.

۲- اصطلاح «سرمایه گذار» عبارت از اشخاص زیر است که در چهار چوب این موافقنامه

قلمرو طرف متعاهد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاهد اتباع آن طرف متعاهد بشمار آیند و تابعیت طرف متعاهد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاهد که به موجب قوانین همان طرف متعاهد تاسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت های اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاهد مربود قرار داشته باشد.

پ) دولت هر طرف متعاهد مشروط به اینکه مثل سرمایه گذار خصوصی با آن رفتار شود.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که بطور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

- ۴ -

الف) در مورد کشور قطر:

اصطلاح قلمرو به معنی قلمرو کشور قطر شامل دریای سرزمینی و نیز فلات قاره آن است که قطر

بوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاهد می توانند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاهد دیگر، موضوع را به یک هیات داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاهد و یک داور سوم که بعنوان سرداور تعیین خواهد شد ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاهد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، داور سوم را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاهد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب داور سوم به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاهد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا داور سوم را تعیین نماید. داور سوم باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

۲- چنانچه رئیس دیوان بین المللی دادگستری از انجام وظیفه معنور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معنور یا تبعه یکی از طرفهای متعاهد باشد انتصاب توسط عضو ارشد دیوان مذکور که تبعه هیچیک از طرفهای متعاهد نیست انجام خواهد شد.

۳- دیوان داوری آین داوری خود را تعیین خواهد نمود. تصمیمات آن یا اکثریت آراء و بر طبق مقررات این موافقتنامه و قوانین دو طرف متعاهد اخذ خواهد شد.

نسبت به سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

۲- اگر یک طرف متعاهد به موجب موافقتنامه تاسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا سازمان منطقه ای مشابه یا به موجب موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف مزایای خاصی به سرمایه گذاران کشور ثالث بدهد ملزم به اعطای آن مزایا به سرمایه گذاران کشور دیگر خواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاهد و سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد توسط طرف متعاهد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت تخواهد شد و یا تحت تدبیر مشابه قرار نخواهد گرفت ، مگر آنکه اقدامات مببور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آیز و نر مقابل پرداخت سریع و موثر غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش اقتصادی واقعی سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن ، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاهد که سرمایه گذاری های آنها به علت مخاصمه مسلحان، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاهد دیگر نچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاهد مزبور با سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعد تر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هریک از طرفهای متعاهد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر بصورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف) عواید.

ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصرفی تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

پ) حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری.

ت) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد ۶ و یا ۷ این موافقتنامه.

ث) اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری و هزینه های مربوط، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود.

ج) حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کارمرتبه با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاهد سرمایه پذیر را دارا باشند.

ج) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع منکور در ماده(۱۲).

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال

انجام پذیرد.

ماده ۹ - جانشینی

هر کاه یکی از طرفهای متعاهد یا موسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری بعمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته خواهد شد.

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه پذیر بر اساس ماده ۱۲ این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شامل موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه گذاری هایی اعمال می شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر برسد.

مرجع صلاحیتدار در قطر وزارت دارایی، اقتصاد و بازرگانی یا نماینده مجاز آن می‌باشد و مرجع صلاحیتدار در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران می‌باشد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاهد

و سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر

۱- چنانچه اختلاف حقوقی میان طرف متعاهد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاهد دیگر مستقیماً به واسطه سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهد کرد که اختلاف را به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاهد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند طرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق بررسند، هر یک از آنها می‌تواند، با رعایت قوانین و مقررات طرف متعاهد میزان اختلاف را به یکی از بو مرجع زیر ارجاع کند:

الف) دادگاه صلاحیتدار طرف متعاهد سرمایه پذیر، یا

ب) دیوان داوری ویژه سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاهد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در لست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاهد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاهد دیگر هر کدام که بخواهد اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، داور سوم را که بعنوان سرداور تعیین خواهد شد انتخاب کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می‌توانند از دبیر کل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاهد روابط سیاسی دارد.

۶- دیوان آئین داوری خود را آیین خواهد کرد. تصمیمات آن باید با اکثریت آراء و بر طبق مقررات این موافقتنامه و قوانین طرف متعاهد دیگر در اختلاف اخذ شود.

۷- محل داوری لاهه (هلند) یا هر کشور دیگر که مورد توافق طرفهای اختلاف قرار بگیرد خواهد بود.

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاهد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا بطور

۴- محل داوری لاهه(هلند) یا هر کشور دیگری که طرفهای متعاهد در مورد آن توافق نمایند خواهد بود.

۵- تصمیمات هیئت داوری برای طرفهای متعاهد لازم الاتباع است.

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه به تصویب مراجع صلاحیتدار هر طرف متعاهد خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود در باره لازم الاجرا شدن این موافقتنامه بعمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجرا گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاهد در هر زمان ۶ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم تمایل خود را نسبت به تمدید آن بطور کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار این موافقتنامه، حمایتها مقرر بر طبق اصول آن برای سرمایه گذار نر مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه، دایی یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

۴- این موافقتنامه پس از مدت ده سال اولیه می تواند با موافقت کتبی دو طرف متعاهد اصلاح شود. اصلاحات وقتی لازم الاجرا خواهند شد که هر طرف متعاهد به طرف دیگر اطلاع دهد که همه الزامات لازم الاجرا شدن آن را انجام داده است.

۱۵ ماده

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای عربی، فارسی و انگلیسی تنظیم شده و همه متنون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در متن، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در نوچه در تاریخ نوم صفر ۱۴۲۰ هجری قمری مطابق با ۳۰ اردیبهشت ماه ۱۳۷۸ و ۲۰ می ۱۹۹۹ به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و قطر رسید.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

از طرف دولت قطر